

Astrid Saalbach: "Det velsignede barn"

EMILIE

(kalder)... Trine? Vi skal spise. Jeg ved du er her. Jeg så dig fra vinduet før sammen med Mathilde. Hvor har I gemt jer? Bag cyklerne? Eller skraldespandene...?

Kom nu Trine; jeg kan ikke lide at stå her. Alle kan se mig. Også ham der ringer hele tiden. Han kan se mig, selvom jeg trækker gardinerne for, siger han. Han vil slå far ihjel, for noget han har sagt i fjernsynet. Og hvis han ikke kan få fat i far, så en af os. Han ser på mig nu. Det kan jeg mærke...

Trine? Kom så! Jeg har lavet spaghetti. Og bagefter skal vi have is. Det passer. Denne gang passer det! Du må skære mig med den stor kniv, hvis der ikke ligger en liter is i fryseren.

Trine...? Det er er koldt. Jeg er sulten! Hvis du ikke kommer, inden jeg har talt til tre, går jeg op og låser. Så må du blive hernede, til mor og far kommer hjem. Hører du?

Nu begynder jeg at tælle... hvis du er gået med Mathilde op at spise, er du tarvelig. Så laver jeg aldrig mere mad til dig! Og hvis du drømmer noget i nat, skal du ikke komme ind til mig.

Det er slut. Forbandede rotteunge! Lede tøs! Jeg kunne dreje halsen om på dig. Kradse dine øjne ud. Jeg hader dig! Jeg hader jer alle sammen...!